

Coronatijd in Afrika.

Gambia, één van de kleinste en armste landen van West-Afrika. 20 jaar geleden reisde ik er voor het eerst heen en ik ben blijven gaan. Elk jaar, soms meermaals.

Zo leerde ik daar een Gambiaanse verpleegster en haar familie kennen. Zij werkt als vroedvrouw in een ziekenhuis, maar na haar lange werkuren is het voor haar nog niet gedaan. Er staan dan aan haar compound in het afgelegen dorp een rij wachtenden. De ene voor een spuitje tegen malaria, de andere een wondzorg en misschien ook een bevalling. Dit zijn verzorgingen die zij zoveel als mogelijk gratis doet want de dorpsbewoners zijn arm en kunnen hun medicatie noch behandeling betalen.

Mijn echtgenoot, mijn inmiddels overleden vriendin en ikzelf beslisten toen om daar een klein dispensarium te bouwen. Hiervoor hebben we jaren geleden allerlei acties ondernomen: etentjes, fuiven, verkoop van Afrikaanse spulletjes om dit te helpen bekostigen. Na al die jaren zien we eigenlijk weinig vooruitgang in het algemeen welzijn en de levensstandaard van de Gambianen. Hun belangrijkste inkomstenbron is toerisme want zij hebben geen industrie, geen uitvoerproducten,...

En toen kwam het coronavirus. Kort na België ging ook Gambia in lockdown ondanks het feit dat er slechts 2-3 gevallen waren. Plots geen toeristen meer, dus helemaal geen inkomsten.

Alle hotels, restaurants ,bars gesloten. Taxi's staan werkloos langs de kant en bijgevolg is de armoede nog erger aan het worden.Ik hoop dat de toestand zich vlug normaliseert zodat de Gambianen weer terug hun activiteiten kunnen hervatten want zoiets als een werkloosheidsuitkering bestaat daar niet.

Als we weer met ons allen uit ons kot mogen komen, organiseer ik nog eens een verkoop ten voordele van Gambia met wat stoffen van daar en keramiek gemaakt door mijn echtgenoot Hubert. Hierover later wat meer info.

Hou jullie gezond,

Geneviève Verhoeft

